

For og imod.

Medens de københavnske Drengeskoler havde fri paa Valgdagen, var dette ikke Tilfældet med Pigeskolerne. Og saa undrer man sig over, at den opvoksende kvindelige Ungdom ikke har Interesse for Valgretten!

Ved det kommunale Valg i Marts 1913 i B. Sogn opstilledes 3 Lister: 1 Højre, 1 Venstre og 1 Socialdemokrat. Medens der ved det foregaaende Valg var sikret en Kvinde Valg paa hver Liste, var Forholdet i Aar dette, at medens de to Lister atter i Aar havde Kvinder paa aldeles sikre Pladser, fandtes der paa den tredje Liste (Højres) ingen Kvinde. Da den stedlige Formand for Kvindevalgretsforeningen paa et Vælgermøde udtalte sin Beklagelse over, at Højre, trods Opfordringen, ikke havde nogen Kvinde paa deres Liste — end ikke paa en Kampplads — udslyngede Partiets Fører, i Mangel af bedre Svar, den Insinuation mod Kvinderne, at de tilfulde havde godtgjort deres Umulighed, idet de ikke havde udført det dem paahvilende Arbejde. Selve Udtalelsen, der ikke var eller blev underbygget med noget som helst Bevis, blev paa det kraftigste tilbagevist paa selve Mødet og yderligere fik de kvindelige Sogneraadsmedlemmer den smukkeste Oprijsning, idet Sogneraadets Formand ved det næste Sogneraadsmøde foreslog og fik vedtaget med alle Stemmer en Dagsorden, der udtrykte en skarp Fordømmelse af de fremsatte Beskyldninger som værende aldeles grundløse.

Landsforbundets

Interpellation ved Valget den 20. Maj.

DEN Stilling, Kvinderne i Nutiden indtager i Erhvervs- og Samfundslivet, gør det med hvert Aar mere nødvendigt, at de faar den politiske Valgret, som de i aarevis har kæmpet for.

Alle politiske Partier har jo nu anerkendt, at Kvindernes Krav er berettiget, og der synes da ikke at være nogen Grund til længere at forholde dem deres Ret.

Som Repræsentant for »Landsforbundet for Kvinders Valgret«, der omfatter 160 Foreninger med 12,000 Medlemmer, tillader jeg mig derfor at spørge de ærede Kandidater, om de vil arbejde paa, at en Grundlovsforandring, der skaffer Kvinderne politisk Valgret og Valgbarhed til Landsting og Folketing paa samme Betingelser som Mænd, bliver gennemført inden dette Aars Udløb.

Svarene paa Landsforbundets Interpellation i den Orden, hvori Redaktionen har modtaget dem:

Københavns Amts 2. Kreds (Frederiksberg 2.): *K. M. Klausen* (S.): Mit Parti har almindelig Valgret for Mænd og Kvinder paa sit Program. Med Hensyn til at arbejde for Kvindens Valgret i det kommende Aar, da er jeg villig til at bekæmpe Landstinget, der modsætter sig Kravet om almindelig Valgret.

Brunøe (H.): Om jeg vil slutte mig til Tanken om at give Kvinder Valgret — ja. Om jeg vil arbejde for at skaffe Kvinder Valgret i det kommende Aar — nej.

Københavns 9. Kreds: *C. Hansen* (S.): Ja. — *Angelo* (H.): Ja.

Odense Amts 1. og 2. Kreds (Odense): Til »Landsforbundet for Kvinders Valgret«! Som Svar paa Deres ærede Skrivelse angaaende Kvinders politiske Valgret, skal undertegnede Kandidater for henholdsvis Odense Amts 1. og 2. Valgkreds henvise til, at vi vil arbejde for Gennemførelsen af Regeringens Forfatningsforslag, der — som bekendt — indeholder Valgret og Valgbarhed for Kvinder, og at vi ønsker Forslaget gennemført snarest. Socialdemokratiet har altid — hvad sikkert ikke er Dem

En sandføerdig Historie

fortalt af

Mrs. Carrie Chapmann Catt,
Præsident for den internationale Alliance
for Kvinders Valgret.

Oversat og bearbejdet efter
»The Woman's Journal« af *Fanny Ridiger.*
(Fortsættes)

Atter gjorde Chin Wah en Haandbevægelse, og lille Li Po gled ud af Værelset. Hvad betød det — dette ny hemmelighedsfulde? Hun løb ind til sin Mor og fortalte hende, hvad der var sket. Denne vidste heller ikke, hvem Gæsten var, men hun kunde gætte hans Ærinde. Hun vidste, at Chin Wah hadede Pigebørn; hun kendte hans Griskhed og hun havde hørt hans Knurren, naar han skulde ud med Medgiften til sine mange Døtre. Det

var ikke usandsynligt, at han nu vilde tjene lidt paa sin lille Sønnedatter, som han altid havde behandlet med Foragt. Saa mildt som muligt forbedte hun sin lille Pige paa, hvad det muligt kunde betyde, og saa græd de sammen. Lidt efter frigjorde Li Po sig for Moderens Favntag, sneg sig tilbage til Stuedøren og kiggede ind. Den fremmede var just i Færd med at tælle en Masse Penge, mens han dampede paa sin lange Pibe og mumlede: »Altfor meget, altfor meget.« Rædselsslagen styrtede Barnet tilbage til sin Moder og kastede sig ved hendes Fødder i krampagtig Hulken. Kort Tid efter blev hun atter kaldt ind til Chin Wah, der befalede hende at sige Farvel til sin Moder, da hun skulde rejse med den fremmede. Kinesiske Børn af begge

Køn er vænnede til en saadan Ærbødighed og Lydighed, at det ikke et Øjeblik faldt hende ind at spørge: Hvorhen — eller — hvorfor? Behersket af en dump, gnavende Smerte sad hun nu i Bærebøren ved Siden af den fremmede Mand. Stille som en Mus sad den lille hele den lange Dag. Hun turde ikke sige et Ord. Ved Aftenstid gik de om Bord i et Skib. Li Po blev lagt op i en Køje, hvor hun snart græd sig i Søvn med Hovedet begravet i Tæpperne. Efter et Par Dages Forløb kom de til en stor By; Larmen og Forvirringen dér var saa ukendt for hende, at den for en kort Tid fik hende til at glemme sin egen Elendighed. Saa kørte de til et andet Skib, det største hun nogensinde havde set, og der fik hun en Køje, som var